

komst, der ved Thinglæsningen mulligen maatte blive dette Skjøde meddeelt", og Thinglæsningspaategningen lyder da saaledes: „Det anmærkes, at Præstekaldet mangler thinglæst Adkomst til at afhænde Eiendommen." Det er forekommet mig, at det, som at bruge et mildt Udtryk, er et meget upassende Forhold, at Staten afhænder Eiendomme, og naar der skal udstedes Skjøde, paategner dette, at den mangler Adkomst, eller at man ikke garanterer Vedkommendes Adkomst til den kjøbte Eiendom. Det forekommer mig, at Kjøberne have Ret i deres Begjæring om, at dette Forhold måa blive omændret og afhjulpet, og jeg har derfor ikke villet undlade at stille en Forespørgsel til de høitærede Ministre, om de ikke ville drage Omsorg for, at Saadant kan skee. Det kan formodentlig skee paa flere Maader, enten saaledes, at Staten garanterer de Vedkommende i Tilfælde af, at der melder sig Noget, som har ældre Adkomst til den kjøbte Eiendom, eller saaledes, at den udsteder et Proclama, hvori den indkalder alle dem, som maatte være i Besiddelse af en saadan Adkomst, og hvis der Ingen melder sig, hvilket forhaabentlig vil være Tilfældet, bør der drages Omsorg for, at de Vedkommende kunne faae reent Skjøde paa deres Eiendom uden en saadan Paategning. Dette er Aaledningen til den første Deel af Forespørgslen.

Den anden Deel af denne lyder saaledes: „Erkjende Ministrene, at en vedkommende Bisppestol oprindeligt tilkomme aarlig Afgift af Fæstesteder, der høre til beneftceret Bøndergods, maa, naar disse efter Lov af 24de April 1860 ere afhændede til Fæsterne, være indbefattet i den efter nævnte Lovs § 2 fastsatte Bygafgift?" Den nævnte Lovs § 2 lyder saaledes: „De Afgifter, være sig i Penge eller Naturalyhdsler, der hvile paa en Eiendom, hvis Bruger er berettiget, overensstemmende med § 1, til at fordrø sig samme overdragen til Arvefæste, blive af den i § 8 nævnte Commission at forandre til en Afgift i Byg osv." Det skalde altsaa synes, at det ligefrem fulgte af sig selv, at, naar der var foretaget en saadan Tarationsforretning, og naar Vedkommende vare blevne enige og havde underskrevet den, maatte den i dette Tilfælde være at be-

trægte som en Kjøbecontract, men dette er ikke saa, idet der er forekommet ikke saa Tilfælde, hvori Kjøberne efterat have undertegnet en saadan Tarationsforretning af Stiftsovrighederne, ere blevne paalagte ganske betydelige Byrder udover dem, som vare fastsatte deri, hvilke Byrder endog for Enkeltes Vedkommende have beløbet sig til 8—900 Rd. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa, hvori disse Byrder bestaa; thi Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har fritaget Kjøberne for disse Byrder paa en eneste nær, nemlig i Lønde Havre, som af hver Gaard, der har været henlagt under Præstekaldet paa det nordlige Langeland, svares til Grevskabet Langeland. Oprindelsen til denne Lønde Havre er følgende. Efter et i Snøde Præstegaard helliggende gammelt Document, boede der i sin Tid en Præst i Snøde, som af vedkommende Bisp paa Grund af utugtigt Forhold til sin Tjenestepige blev dømt til at betale en vis Hæveafgift til Bisppestolen, og det blev paalagt Lehnsmændene paa Tranekjær at indkræve denne Afgift; men Præsten vidste saa snilt at faae Afgiften for sin egen Brøde lagt over paa sine Bønder, og da Bisppestolens ved Reformationens Indførelse blev inddraget og overgivet til Kongen, blev denne Afgift formodentlig henviist til Lehnsmændene paa Tranekjær; derved indtraadte det Forhold, at der svares en Lønde Havre aarlig af hver af de af mig omtalte Gaarde. Denne Lønde Havre har slet ikke været bintalt i Tarationsforretningen, men den er opført i Vedkommendes Fæstebrev og er altsaa betragtet som en Fæsteafgift. Man skalde nu synes, at den enten maatte være bintalt i Tarationsforretningen, omfat i Byg og være taget der i Betragtning, eller ogsaa at den ikke maatte kunne affordres Vedkommende. Dette er imidlertid den eneste Ydelse udover, hvad der er fastsat i Tarationsforretningen, som Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet har fastholdt fremdeles skalde ydes, og Kjøberne støtte nu deres Begjæring om Fritagelse for denne Lønde Havre paa Følgende: „1) at Havren, som paalagt hver enkelt Fæster i Fæstebrevet, er en Fæsteafgift, og at denne tilligemed alle øvrige Fæsteafgifter ifølge Lov af 24de April er forandret